

« zurück blättern vor »

GRANKULKA subst. f., Komp., ab 1824; auch *grandkulka*; ‘kleine
Gewehrkugel zur Jagd, grober Schrot’ – ‘mała kula myśliwska, gruby śrut’:
1823–1825 Bob Łow I 216, SŁŁOW *Grankulka dlatego się zowie u myśliwych,
że ma postać graniastą z posiekanej kuli na sześć lub osiem części.* ◦ 1828
Czaty 43-4, SJAM *i przybili szęflami, / Prochu garść i grankulek we dwoje.*
◦ 1857 Dz.Lit.Lw. 39, DOR s.v. *gwintowany: Po pistoletach zdjęt rusznicę
krótką, z szerokim a gwintowanym gardłem, które by pół kopy grankulek
połknąć mogło.* ◦ 1858 U 46, TRYF II 131 *mając grankulki i proch na
panewce.* ◦ †1896 Kacz., SW *Wszystkich prawie żołnierzy popstrzono
grandkulkami, gwoździami, szrutem z owych srogich garłaczów.* ◦ [LBel.]
1925 Grąb.Wspom. 25, DOR *Dubeltówki nasze nabiliśmy grankulkami.* –
SWIL (myśl.), SW, LSP, DOR. ◦ **Var:** *grandkulka* subst. f., [hapax] †1896
Kacz., SW – SW, LSP; *grankulka* subst. f., 1823–1825 Bob Łow I 216,
SŁŁOW ◦ 1925 Grąb.Wspom. 25, DOR – SWIL (myśl.), SW, LSP, DOR. ◦
Etym: nhd. **Grandkugel* ‘Grand = Korn; grober Sand, Kies + *Kugel* =
Geschoß für Feuerwaffen’. ◦ **Konk:** †*loftka*. ❖ Auch wenn die deutsche
Zusammensetzung nicht belegt ist, ist sie jederzeit möglich und als
deutsches Vorbild nicht unwahrscheinlich. Wahrscheinlicher ist jedoch eine
Kompositumbildung aus *gran* und *kulka* als Diminutiv zu †*kula* I.

« zurück blättern vor »